

ФИЛМСКА КРИТИКА

ИЗМЕЂУ НИЧЕГА И НЕЧЕГА

■ Борислав Анђелић

ПОРЕД „Марадоне“ Емира Кустурице, на Фесту су премијерно приказана три дебитантска остварења најновије српске продукције. То је за сваку похвалу, јер ова манифестација, попут сличних у свету, популаризује домаћу кинематографију.

„Зона мртвих“ Милана Коњевића и Милана Тодоровића је први дугометражни српски зомби филм. У филму, овом непретенциозном остварењу, реч је о инвазији зомбија у Панчеву. Идеја да се сниме на енглеском, заснована на жељама даљег комерцијалног пласмана, донела је извесну извештаченост код готово свих домаћих глумаца (изузев Микија Крстовића) уз својеврсну хуморну ноту, али није озбиљније нарушила основни ток приче. Извесни проблеми су уочљиви и у драматуршком току, који је збрзан на крају, и у ком није довољно пажње обрађено на пратеће рукавце основне приче. У целини веома солидан филм, у којем су до изражаја дошла и глумачка остварења Кена Форса, Кристине Клебе и Емилија Росија, нашег Микија Крстовића, као и маске Мирослава Лакобрије.

„Живот и смрт порно банде“ Младена Ђорђевића је знатно претенциознији и провокативнији пројекат. На глобалном плану рађен је у догма матрици, попут „Идиота“ Ларса фон Трира, а

на локалном плану, идејно, парафразира „Ране радове“ Желимира Жилника. Порно банда -

чудовишна скупина губитника живи од снимања смрти, оних којима у Србији није више до живота, за потребе страних телевизија. Миксовање домаће ратне и политичке порнографије са призорима сексуалних перверзија и порнографије, у највећем делу овог мучног филма остаје само на нивоу жељене провокације. Након појаве зомбија и „турнеје“ порно банде, пријатно је било суочити се са једноставним, људски топлим филмом, који говори о љубави и усамљености - „Тамо и овде“ Дарка Лунгулова. Мада је драматуршка развојна линија доста сведена, при чему и надградња ликова остаје доста прикраћена и осиромашена, реч је о квалитетном остварењу. Чињеница да смо, после дужег времена, видели да у Србији живи неки нормалан свет који се храбро и тихо бори са својим проблемима, делује охрабрујуће, а сјајна камера Матијаша Шенинга, открива Београд у новом, визуелно атрактивном светлу. Глумачка екипа на челу са Американцем Дејвидом Тортоном, уз сјајну подршку наших звезда, Мирјане Карановић, Феђе Стојановића и Бранислава Трифуновића учинила је филм „Тамо и овде“ догађајем вредним наших емоција и пажње.